

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

11. januar 2007
Sagsnr.: 4273

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 14. december 2006 (Ad FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 148:

Spørgsmål nr. 148:

”Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af alm. del – samrådssp. AF den 13. december 2006 om erstatning i forbindelse med udbrud af fugleinfluenza i Løvel og i Hundslev oplyse hvordan man fastsætter prisen på aflivede dyr, og hvor hurtigt en sådan prisfastsættelse kan finde sted?”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Fødevarestyrelsen kan generelt oplyse, at efter § 56, stk. 1, i lov om hold af dyr yder staten erstatning ved aflivning af dyr som led i sygdomsbekæmpelse.

Reglerne om erstatning er nærmere reguleret i bekendtgørelse nr. 239 af 12. april 1991 om udgifter og erstatning ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme med senere ændring.

Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1, skal dyr, inden de aflives som led i offentlig sygdomsbekæmpelse, ved Fødevarestyrelsens foranstaltning takseres af tre personer, som er fortrolige med husdyravl inden for den pågældende dyreart, og hvoraf Fødevarestyrelsen udpeger de to og ejeren den ene.

Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 3, bestemmes dyrenes værdi ved taksation efter deres tilstand ved aflivningen, dog således at der ikke tages hensyn til den sygdom eller den mistanke herom, der har foranlediget aflivningen. I værdien fradrages ved udbetaling værdien af dyret i aflivet tilstand.

Ved aflivning af en besætning vil taksationen således i almindelighed være afsluttet i forbindelse med aflivningen eller kort tid efter.

Imidlertid kan konkrete forhold i relation til den enkelte besætning medføre, at taksationen ikke umiddelbart kan afsluttes i tidsmæssig sammenhæng med aflivningen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om aflivning af eksotiske dyrearter, eller hvis besætningen består af et større antal arter, som de udmeldte taksatorer kun delvis har forudsætninger for at prissætte.

I så fald må taksatorerne efterfølgende indhente supplerende oplysninger for at skaffe sig det fornødne kendskab til prisniveauet på de berørte dyr. Dette var f.eks. tilfældet ved udbruddet i Løvel.

Ved taksation af gængse fjerkræarter anvendes skalaværdier udarbejdet af branchen som udgangspunkt for taksationen.”

Carina Christensen

/Birgit Gottlieb